

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4334/2020
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Јоксимовић Брашић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5046/19 од 24.02.2020. године, у седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5046/19 од 24.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5046/19 од 24.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 6726/17 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете (ренте) изгубљене добити, коју је тужилац претрпео у виду изгубљене зараде – разлике између укупних примања која би остварио са радног места са ког је пензионисан „пешадијски старији водник“ и инвалидске пензије за период од 20.01.2012. године до 31.12.2018. године исплати 1.504.155,98 динара, са законском затезном каматом од 08.02.2019. године и 654.364,79 динара на име законске затезне камате до дана вештачења. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете (ренте) – изгубљене добити за период од 01.01.2019. године па убудуће плаћа сваког месеца, новчану ренту у висини од 17.044,44 динара, сваког 25.-тог у месецу за претходни месец, све док ова обавеза по закону буде трајала, односно до стицања услова за одлазак тужиоца у старосну пензију, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног потраживања до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка плати 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5046/19 од 24.02.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне премене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр 72/11, 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поднетом тужбом тужилац тражи накнаду материјалне штете прописане чланом 195. став 2. Закона о облигационим односима, изгубљену зараду због трајне неспособности за рад у виду разлике између инвалидске пензије исплаћене у периоду од 20.01.2012. године до 31.12.2018. године и зараде коју би у том временском периоду остваривао да због штетног догађаја није остао неспособан за рад, као и ренту почев од 01.01.2019. године па убудуће. Тужилац је за ову штету сазнао када је оглашен неспособним за војну службу и када му је признато право на инвалидску пензију почев од 20.01.2012. године, а тужбу је поднео 19.12.2017. године, по истеку рока од 5 година прописаног чланом 376. став 2. Закона о облигационим односима, са којих разлога су нижестепени судови, одбили, као неоснован захтев тужиоца, с обзиром да је протеклом рока прописаног чланом 376. Закона о облигационим односима престало право тужиоца да захтева накнаду штете за означени временски период у смислу члана 360. став 1. Закона о облигационим односима. О праву тужиоца и о истакнутом приговору застарелости потраживања, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Како на основу изнетог следи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. така 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. ставом 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.12.2017. године, а вредност предмета спора је 2.158.520,77 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживања у коме вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић